

Ulahi.

*Z mehovi pod pasho gredó,
v dolgih plaščih suknenih gredó,
k tlom sklonjeno glavó,
usi imajo visoko telo
in držijo se žalostno,
da nikoli tako.*

*S piščalmi na ustnih gredó,
pa v klobukih širokih gredó —
in zdaj z desno rokó
in zdaj z levo rokó
piščali prebirajo žalostno,
da nikoli tako.*

*Z mehovi pod pasho gredó,
v dolgih plaščih suknenih gredó,
pa v klobukih širokih gredó —
in naprej gredo in nazaj gredo
in zapiskajo še za slovo,
da nikoli tako!*

Aleksandrov.

Ptici.

*Prišla nazaj si, ptica draga,
črez hrib in dol, črez breg in plan,
ovirala te ni daljava,
ne širna morska ta ravan.*

*Tu spletala si lani gnezdo
za nežni, drobní zarod svoj;
tu dom si spléti zopet letos,
tu srečna živi, srečna poj!*

*Slutila si, da tu spet pómlad
prostrla svoja krila je,
in v srcu spet se tiha želja
po rodnih tleh zbudila je.*

*Pozdravljena zato mi bodi,
pozdravljen bodi tvoj prihod,
Bog čuvaj tebe, tvoje gnezdo
in v njem tvoj nežni, mladi rod!*

Al. Pin.

Na domačem holmeu.

*Pod mano trate, drevje sadno,
tu vaško širi se polje,
tam zadaj vinske pa gorice
tja v sinje mi nebo kipé.*

*In ko oko zre v sinjo daljo,
srce mi čut sladak navda:
Ah, glej, to je slovenska zemlja,
ki jaz jo ljubim od srca!*

Cvetko.

